

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Num.

814

21
febrer
2021

La Quaresma i les lectures dominicals

Lluís Ramis, rector

Dimecres començàvem la Quaresma, el temps de preparació per a la Pasqua. Aquest temps es caracteritza per la conversió, l'almoïna, la pregària i l'ascesi. Les dues lectures del Dimecres de Cendra ens invitaven a convertir-nos al Senyor, a reconciliar-nos amb Ell, mentre que l'evangeli ens indicava com hem de fer almoïna, pregar i dejunar: no de cara als altres per a ser lloats, sinó de cara a Déu que veu el que està amagat.

En relació a l'almoïna, cal que donada la situació de necessitat existent actualment provocada pel coronavirus i les mesures per a contenir la seva propagació, hauríem de ser més generosos que mai.

Pel que fa a la pregària, aquest any, com vam intentar fer l'any passat sense reeixir degut a l'estat d'alarma, cada divendres de Quaresma hi haurà res del Viacrucis a la basílica a les 18h30'. Enguany, per les mesures de seguretat, serà estàtic (cadascú al seu lloc, i el Santcríst anirà recorrent les estacions), seguit de missa amb vespres, com fem cada divendres, a la capella de la Sang.

En quant a l'ascesi, recordar les normes de l'Església: són dies de dejuni que obliga des dels 18 fins els 60 anys, el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant, i dies d'abstinència de carn no substituïble, el Dimecres de Cendra i tots els Divendres de Quaresma inclòs el de Setmana Santa. És aconsellable fer també altres tipus de dejuni i abstinència com de televisió, de mòbil, etc.; no limitar-se a les disposicions de l'Església.

A la parròquia, a més a més del res del Viacrucis dels divendres, hi haurà els següents actes:

- **Xerrada quaresmal** diumenge 14 de març a les 11h. a la capella de la Sang pel rector de la parròquia.
- **Concert de música religiosa** el dissabte 20 de març a les 20h.
- **Confessió individual** el diumenge 21 de març de 10h30' a 11h45'

- **Concert sobre les Set Paraules** per l'ESMUC, dijous 25 a les 20h.

Els actes de Setmana Santa ja els explicarem més endavant.

La Paraula de Déu també ens pot ajudar molt durant la Quaresma, per això us oferim una relació de textos de les lectures dels diumenges que tracten alguns dels grans temes quaresmals com són la Pasqua, el desert i la conversió:

-La Pasqua: El misteri del Crist salvador i del cristià salvat apareixen profundament lligats. Jesús mort i ressuscitat ens justifica i intercedeix per nosaltres fins arribar al punt que el nostre pobre cos de misèria sigui transformat a semblança del seu cos gloriós. La seva transfiguració (2n diumenge, els tres cicles: A, de Mateu, B, de Marc i C de Lluc)

ens n'és una penyora. La resurrecció és anunciada profèticament, sota els signes de la reedificació del temple, referint-se al propi cos: Jn 2,19-21 (3r diumenge, cicle B). Aquesta és la gran hora de la glorificació del Fill de l'home: Jn 12,23 (5è diumenge, cicle B).

-El desert: Alliberats d'Egipte, els pares foren conduïts a la terra de la llet i la mel, a través del desert: Dt 26,5-10 (1r diumenge, cicle C). El desert del poble de Déu, Crist el vol oferir, a través del seu, al nou Poble de Déu que és l'Església. L'Església ja sap com ha de caminar. De totes maneres, per no caure, la contemplació de la Paraula, la disponibilitat vers Déu, i l'ascesi generosa venen exigides pel fet d'haver de travessar el desert, al davant del qual hi va Crist (1r diumenge, els tres cicles).

-La conversió: La conversió que és la crida que Déu fa a tots sempre, però particularment en aquest temps, podria sintetitzar-se dient que és una invitació a una comunió més estreta amb la seva vida.

La manifestació de Jesucrist és una crida a la conversió: 2 Tm 1,8 (2n diumenge, cicle A). Conversió que vol dir una manera de viure diferent dels que només aprecien les coses de la terra, és una renúncia: Fl 3,19 (2 diumenge, cicle C). Portar a terme aquesta conversió és difícil, tota vegada que igual com el gra de blat, cal morir per donar fruit: Jn 12,24 (5è diumenge, cicle B).

De totes maneres, Jesús es presenta com el gran misericordiós amb la paràbola del fill pròdig: Lc 15 (4t diumenge, cicle C). El mateix que va dir a l'adúltera: "Jo tampoc no et condemno", diu a tothom: Jn 8,11 (5è diumenge, cicle C).

Us desitjo una Bona Quaresma a tots i totes!

Catequesi sobre el “Pare nostre”. 4. Truqueu i se us obrirà

Estimats germans i germanes, bon dia!

La catequesi d'avui fa referència a l'Evangeli de Lluc.

De fet, és sobretot aquest Evangeli, des de la narració de la infantesa, que descriu la figura de Crist en una atmosfera densa de pregària. En ell es troben els tres himnes que marquen cada dia la pregària de l'Església: el Benedictus, el Magnificat i el Nunc dimittis.

Transfiguració de Crist, Giovanni Bellini, 1480-1485

I en aquesta catequesi sobre el Pare Nostre seguim endavant, veiem Jesús que està pregant. Jesús prega. En la narració de Lluc, per exemple, l'episodi de la transfiguració apareix en un moment de pregària. Diu així: «Mentre pregava, el seu rostre va canviar d'aspecte i la seva roba es va tornar blanca i brillant» (9,29). Però cada pas de la vida de Jesús s'inspira en l'alè de l'Esperit que el guia en totes les accions. Jesús prega en el baptisme al Jordà, dialoga amb el Pare abans de prendre les decisions més impor-

nants, es retira sovint en la soledat per pregar, intercedeix per Pere que aviat el renegarà. Diu així: «Simó, Simó, heus aquí Satanàs que et tamisa com el gra; però he pregat per tu, perquè la teva fe no fracassi» (Lc 22,31-32). Això consola: saber que Jesús prega per nosaltres, prega per mi, per cada un de nosaltres perquè la nostra fe no defalleixi. I això és cert. “Però pare, encara ho fa?” Ell ho fa encara, davant del Pare. Jesús prega per mi. Cada un de nosaltres pot dir-ho. I també podem dir a Jesús: “Tu estàs pregant per mi, segueix pregant perquè ho necessito”. Així: valents.

Fins i tot la mort del Messies es troba immersa en un clima de pregària, tant és així que les hores de la passió apareixen marcades per una calma sorprenent: Jesús consola les dones, prega pels que l'estan crucificant, promet el paradís al bon lladre, i expira dient: «Pare, en les teves mans encomano el meu esperit» (Lc 23,46). La pregària de Jesús apareix per suavitzar les emocions més violentes, els desigs de venjança, reconcilia l'home amb la seva enemiga acèrrima, reconcilia l'home amb aquesta enemiga, que és la mort.

És també en l'Evangeli de Lluc que trobem la petició, expressada per un dels seus deixebles, de poder ésser ensenyats a pregar pel mateix Jesús. I diu així: «Senyor, ensenya'ns a pregar» (Lc 11,1). El veien a Ell que pregava. “Ensenya'ns – també nosaltres podem dir al Senyor – Senyor tu estàs pregant per mi, ho sé, però ensenya'm a pregar, perquè també jo pugui pregar”.

D'aquesta petició – «Senyor, ensenya'ns a pregar» – neix un ensenyament bastant estès, mitjançant el qual Jesús explica als seus amb quines paraules i amb quins sentiments s'han d'adreçar a Déu.

La primera part d'aquest ensenyament és precisament el Pare Nostre. Pregueu així: “Pare, que ets al cel”. “Pare”: aquella paraula tan bella de dir. Nosal-

tres podem estar tot el temps de pregària només amb aquesta paraula: “Pare”. I sentir que tenim un pare: no un mestre o un padrastre. No: un pare. El cristià s’adreça a Déu dient-li sobretot “Pare”.

En aquest ensenyament que Jesús dona als seus deixebles és interessant aturar-se en algunes instruccions que fan de corona en el text de la pregària. Per donar-nos confiança, Jesús explica algunes coses. Insisteixen en les actituds del creient que prega. Per exemple, hi ha la paràbola de l’amic inoportú, que va a molestar tota una família sencera que dorm, perquè de sobte ha arribat una persona que viatja i no té pans per oferir-li. Què diu Jesús a aquest que truca a la porta, i desvetlla l’amic?: «Us dic – explica Jesús – que, encara que no s’aixequi per donar pa perquè és el seu amic, al menys degut a la seva insistència s’aixecarà per donar-li tot el que necessita» (Lc 11,9). Amb això vol ensenyar-nos a pregar i a insistir en la pregària. I immediatament després dona l’exemple d’un pare que té un fill famolenc. Tots vosaltres, pares i avis, que sou aquí, quan el fill o el nét demanen alguna cosa, tenen gana, i demanen i demanen, després ploren, criden, tenen gana: «Quin pare d’entre vosaltres, si el fill li demana un peix, li donarà una serp en lloc del peix?» (v. 11). I tots vosaltres teniu l’experiència: quan el fill demana, vosaltres li doneu per menjar el que demana pel seu bé.

Amb aquestes paraules Jesús fa entendre que Déu respon sempre, que no hi haurà cap pregària que no sigui escoltada, per què? Perquè Ell és el Pare, i no s’oblida dels seus fills que pateixen.

És veritat, aquestes afirmacions ens posen en crisi, perquè hi ha tantes pregàries nostres que semblen no obtenir cap resultat. Quantes vegades hem demanat i no hem obtingut – tots ho experimentem – quantes vegades hem trucat i hem trobat una porta tancada? Jesús ens recomana, en aquells moments, insistir i no dar-nos per vençuts. La pregària transforma sempre la realitat, sempre. Si no canvien les coses al voltant nostre, al menys canviem nosaltres, canviem el nostre cor. Jesús ha promès el do de l’Esperit Sant a qualsevol home o dona que pregui.

Podem estar segurs que Déu respondrà. L’única incertesa és deguda als temps, però no dubtem que Ell respondrà. Potser haurem d’insistir tota la vida, però Ell respondrà. Ens ho ha promès: Ell no és com un pare que dona una serp en lloc d’un peix. No hi ha res més cert: el desig de felicitat que tots portem en el cor un dia es complirà. Diu Jesús: «Déu no farà justícia als seus elegits, que ploren de dia i de nit adreçant-se a Ell?» (Lc 18,7). Sí, farà justícia, ens escoltarà. Quin dia de glòria i de resurrecció serà! Pregar és des d’ara la victòria sobre la soledat i sobre la desesperació. Pregar. La pregària canvia la realitat, no ho oblidem. O canvia les coses o canvia el nostre cor, però sempre canvia. Pregar és ja des d’ara la victòria sobre la soledat i sobre la desesperació. És com veure tots els fragments de la creació enmig d’un conte, d’una història que a vegades no entenem el per què. Però s’està movent, hi ha un camí, i a la fi de cada camí, què hi ha a la fi de cada camí? Al final de la pregària, al final d’un temps que hem estat pregant, al final de la vida: què hi ha? Hi ha un Pare que ho espera tot i que ens espera a tots amb els braços oberts. Mirem aquest Pare.

Catequesi del Papa Francesc i traducció de Josep M. Torrents.

Publicat a Catalunya Religió.